Førdefestivalen 2013

Kalakan, Baskerland

Regnvær på Verftet

I år startede festivalen i pøsende regn, det eneste fornuftige var regnslag og gummistøvler, men da var det bare herlig at være på festival.

Den for mig nye arena Verftet var fascinerende, to store bandene var hejset op i to enorme kraner og under det stod et lille hvidt telt til artisterne, vi publikummere måtte sidde ude i regnen med nogle få glimt af den storslåede natur. Festivalen havde kontakt med Meteologisk institutt om formiddagen, men de tog da vist grundig fejl! Nogle kørte tilbage med bussen og fik pengene tilbage, men for os seje blev det en uforglemmelig eftermiddag. To grupper spillede på Verftet SUO fra Finland og KALAKAN fra Baskerland. SUO var jeg først lidt tvivlende til, teksterne var finsk tradisjon (ganske morsomme og barske), men musikken var nykomponert af gruppen, det mindene mere om rock end finsk folkemusik. Det fine ved Førde er at vi hører grupperne flere gange og til slut var jeg helt frelst - utrolig flot, drivende musik for sjælen. Nydelig sang, guitar, nöckelharpe, sjamantromme, kantele, overtonefløjte og fele. KALAKAN bestod af 3 flotte mænd på slagværk, det var rå trommer og nydelig 3-stemt sang.

Le Vent du Nord, Quebec

Så var det hjem og tørre lidt og så ned på festplassen og danse, vandsprøjten stod fra hænder og fødder. KALAKAN var bland de ivrigste dansere. På scenen stod favoritterne fra i år Le Vent du Nord fra Quebec, fantastisk sprudlende og udadvente musikere. Tramp, dreielire, bouzouki og flot flerstemt sang. Vi fodfulgte dem og inde på Columbi Egg hos Gabriel Fliflet sad vi så tæt på at vi nærmest var en del af gruppen. Herligt, det så faktisk ud som om de 4 også havde det herligt.

Det fine ved Førde at du kommer tæt på!

Vi så ikke mange IFIN-dansere og faktisk var der Balkanmusik i år bl.a. Besh o droM fra Ungarn, et balkanbryllupsband. Jeg troede det skulle blive FEST, men jeg var ikke så begejstret for gruppen og desværre holdt få folk ud i regnen.

Rustavi Ensemble, Georgia

Lørdag morgen vågnede vi til strålende sol, Førde ligger så smukt med fjeldene rundt. RUSTAVI ENSEMBLE fra Georgia bestod af 12 mænd, men fyldte mere end 100 norske stemmer. Da en repræsentant fra ensemblet præsenterede sangene blev vi målløse - han havde en utrolig nydelige, dyb stemme – alt han sagde var også nydeligt så vi og sikkert også alle andre kvinder blev fascineret af ham. Vi var så heldige at støde ind i ham rundt et hjørne i Førde, men blev desværre så befippede at vi ikke fik sagt så meget, han stod smilende i sin grønne Festival T-shirt og så bare dejlig ud!!!! På tagterrassen på Sogn og Fjordene Kunstmuseum sad ensemblet og spiste mellem det spisende publikum. Eneste forskel var at publikum drak rabarbersaft, mens ensemblet drak rødvin fra Georgia! Det var steghedt med fantastisk udsigt – her sang ensemblet georgiske bordsange. Både vår ven! og publikum udbragte skål for festivalen for venskab for naturen for fred osv. Dette var et højdepunkt, utrolig hyggeligt, mægtig sang og mægtig udsigt. Pressen fik ikke mad, men den så også spændende ud.

Erik Rydvall, Sverige

Olav Luksengård Mjelva, Norge

RYDVALL/MJELVA blev vi først kendt med på Sommarnatt på Jølster hvor vi næsten flettede fødder med dem. Svenske Erik Rydvall på nöckelharpe og norske Olav Luksengård Mjelva på hardingfele. To utrolig flotte instrumenter og to meget flotte musikere. Det var bare smukt, instrumenterne blev næsten et (det var måske egentlig lidt synd?!). Jeg er meget svag for nöckelharpen og lyttede mest med hjerte og sjæl til den flotte svenske tradisjonsmusik og kompositionerne af Rydvall.

Når vi er "presse" fra Gaida sidder vi på første række, ingen sidder i vejen, vi ser alt og vi hører alt – det er bare guld værd. Denne gang oplevende jeg at endnu en af sanserne

blev aktiveret....lugtesansen! Åh, det var så dejligt, en så utrolig frisk duft af hav af sand af vind af himmel som bare bølgede ned fra scenenkanten og lige ind i min krop og sjæl. To nydelige mænd MALICK PATHÉ SOW & BAO SISOKO bar dette med sig fra Senegal, jeg hørte dem desværre bare i 5 min på afslutningskoncerten. De spillede også søndag, men vi som bor langt væk og som skal på job mandag får desværre ikke med os koncerter efter kl 12. Festivalen havde 8 arrangementer efter kl 12 som vi gik glip af – det var ærgeligt.

.

Der var utrolig meget mere på festivalen f.eks SÖNDÖRGÖ fra Ungarn, som tilhørte det serbiske mindretal. Gruppen bestod af 4 brødre og 1 fætter, de udviste fantastisk spilleglæde og samspil. Vi skulle gerne ha danset til dem. Årets folkemusiker i UK KATHRYN TICKELL fra Northumberland på sækkepibe.

AFEL BOCOUM & ALKIBAR fra Mali med ørkenblues.

.

Majorstuen, "Kvitre"

Tartit, Mali

MAJORSTUEN + unge hjælpere i et fantastisk bestillingsværk hvor de lod sig inspirerer af fuglesangen. TARTIT mødtes i en flygtningelejr i Burkina Faso, vi sad næsten op i dem på Jølstertunet hvor de var våde, kolde og uinspirerede – de hilste hjertelig på os under hele festivalen så jeg skulle gerne ha hørt dem igen under andre forhold.

Tema i år var ”Musikk og natur”. Der var en del turer ud i naturen sammen med koncerter. Vi skulle gerne ha været 706 moh sammen med KALAKAN, men vi havde ikke tid!! Det blir hektisk og mad og søvn bliver det ikke så meget af!

Det er ganske spændende at være ”presse” Kari og jeg har i flere år snakket med Fiona fra BBC. I år havde jeg spændende samtaler med en producent fra ungarsk radio og en journalist fra Bejing. De og ca 40 andre udenlandske journalister havde et spændende oplæg før festivalen med besøg på Landskappleiken på Røros og tur med Hurtigruten.

Du behøver ikke læse programmet før næste Førdefestival bare rejs, vi garanterer at det bliver en stor oplevelse. Sæt X i kalenderen på 1. weekend i Juli 2014 -det blir 25 års jubilæum!

Hilsen fra Lågen-jentene Kari Kvisselien(foto) og Susanne Pihl (tekst).